

LBRIS

We know
books

Redactare, tehnoredactare, copertă: Andreia E. Breaz
Colecția: *POEZIE*
Coordonator colecție: dr. Victor Constantin Măruțoiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PACIUREA, IULIA-FLORENTINA
Pulbere de stele: Iulia-Florentina Paciurea
Ecou Transilvan, Cluj-Napoca, 2023
ISBN 978-630-311-095-0

© Iulia-Florentina Paciurea
Toate drepturile sunt rezervate.
Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă
fără acordul Editurii și al autoarei.

Editura ECOU TRANSILVAN, Cluj-Napoca, 2023
Editor: Nadia Fărcaș
E-mail: office@edituraecou.ro
Telefon: 0745828755; 0364730441
www.edituraecou.ro

Iulia-Florentina Paciurea

Pulbere de stele

Editura Ecou Transilvan
Cluj-Napoca
2023

CUPRINS

<i>Prefață – Poezia pe drumul cu „pulbere de stele” spre redescoperirea romantismului</i>	5
Tinereti și romane	13
Ține-mă de mână!	14
Dimineți	15
Dor de tine	16
Vrăjit	17
Să mori de ochi albaștri	18
Chipul tău	20
Licoarea din iarbă	21
Povestea noastră	23
Foc de artificii	25
Dacă n-ai fi tu	26
În voia Sa	27
Ce îmi rămâne fără tine?	28
Vis de vară	29
Claritate	31
Ziua bună	33
Un strop de cer	34
Copil de Sânziene	35
Neputință	37
Fără tine	38
Și dacă mâine uiți de mine	39
În culori	40
Pe pat de flori	41
Copil pierdut	42
Miracol	43
Chemare	44

Luptând.....	45
Culoarea vocii tale.....	46
Să nu simt că-s muritoare.....	47
E-atâta toamnă-n noi.....	48
Chip de ceară.....	49
Din apa lumilor apuse.....	50
Pentru o zi.....	51
Liber de albastru.....	52
Pentru el.....	53
Te caut în alb.....	54
Pulbere de stele.....	55
Îmi ești blestem și îmi ești rug.....	56
Sclipiri.....	57
E după chipul nostru.....	58
De poveste.....	59
Praf de stele.....	60
Firid.....	61
Speranța.....	62
Flori de prun.....	63
Lângă tine.....	64
Rămân aplauze.....	65
Să crești.....	66
Și clipa se-așterne pe clipă.....	67
Semințe.....	68
Și ești sânge, muzică, daltă.....	69
Praf de stea.....	70
Nimeni.....	71
Amintiri furate.....	72
Între foc, povești și fulgi.....	73
Au înflorit salcâmi.....	74
Și dacă fericirea este circulară?.....	75
Și nimeni n-are nicio vină.....	76
În zăpada de miei.....	78
Despre ieri și azi.....	79

Întreabă de mine!.....	81
Iubiți peste veacuri.....	82
Propriul meu abis.....	83
Drumul către tine.....	84
Clipire.....	85
De vis.....	86
Meandre.....	87
Casa din cârcei de vie.....	88
Fură-mi!.....	89
Iluzoriu.....	90
Țara norilor.....	91
Amor.....	92
La tine.....	93
Curaj.....	94
De m-aș întoarce.....	95
Să crezi!.....	96
Ielele.....	97
Praf de veșnicie.....	98
Darul verii.....	99
Zbateri.....	101
De dor de noi.....	102
Să mai iubești.....	103
Te scufunzi.....	104
Simplu muritor.....	105
Jucărie-n vânt.....	106
Trudă și visare.....	107
Firul de nisip.....	108
Lanuri de flori.....	109
Aurire.....	110
Flori albe.....	111
False rădăcini.....	112
Gând bun.....	113
Avion fără motor.....	114
Balanță.....	115

Cea mai albastră mare	116
Liber	117
Amanet	118
Printre șoapte	119
Iubesc	120
Construiesc în tăcere	121
Curte de școală	122
Unirea	123
Amintire	125
Unghiuri	126
Visele de ață	127
Dorință	128
Picur	129
Tot al tău	130
Suflet călător	131
Și dacă mâine uiți de mine	132
Pentru tine	133
Încrederea e-n iarbă	134
În noapte	135
Himere	136
Noiembrie	137
Umbre	138
Dor	139
Târziu	140
Nimic mai greu	141
Ploi de petale	142
Zbor	143
Gânduri mici	144
Fii bun!	145
Crez	146
Ochii tăi	147
În lumea noastră mică	148
Ție	149
Mărinimie pură	150

Să fugim în lume	151
Chipul tău	152
Brațe din fier	153
Dinspre zări	154
Flori de iasomie	155
Fărâme	156
Zdrobitor	157
Din cărți se nasc legende	158
Simplu visător	159
În noaptea toamnei	160
Dulcele declin	161
Pe ascuns	162
Întregi	163
Primăveri de-o clipă	164
Dacă aș fi o culoare	165
Veșnicie	166
Mă mint	167
Amăgire	168
Zgomot	169
Draga mea iubită	170
Peste veac	171
<i>De aceeași autoare</i>	173

Tinereți și romanțe

Picură-n mine seri din trecut,
Pare puțin și totuși e mult
Timpul cel scurs de la primul sărut,
De la prima speranță, de la dorul acut
Ce-l simțeam pentru toate,
Pentru viață în sine,
Pentru fiecare clipă ce trece și vine;

Picură-n mine chipuri de lut
Cu priviri fremătând de prea mult început;
Și toamna se-adună, în iureș, pe stradă,
Mirată de mine, ca un fluture-n nadă,
Prinsă de aripi ori doar de speranțe...
Picură-n mine tinereți și romanțe.

Ține-mă de mână!

Ține-mă de mână!
E greu de îndurat
Să-ți fiu mereu străină;
Sunt joc uitat pe pat.

Ține-mă de mână!
Umbrele fac popas,
Vin după înserare,
Să-mi fure ce-a rămas.

Ține-mă de mână!
Tot singură voi fi,
Dar vreau o amăgire
Din vremuri de copii.

Ține-mă de mână!
Te-oi ține strâns și eu,
Și în strânsoarea noastră
Va fi și Dumnezeu.

Dimineți

Vreau dimineți ca acelea
Cu Soare, cu flori și cu tine,
Cu vânt ușurel ce se-alintă,
Cu noi doi alergând pe coline.

Vreau dimineți ca acelea
În care clădeam adevăruri,
Și-ale noastre tainice gânduri
În nori se-așezau, sus pe ceruri.

Vreau dimineți cu speranță,
Cu tine și cu trei câini uriași,
În care locuiam pe o stâncă
Pictată de străvechii mayași.

Vreau dimineți de poveste,
Scrise de Cel ce le știe,
Cu penița-nmuiată în viață,
Viață să-ți dea mai mult ție!

Dor de tine

Mi-e dor de tine și de primăvară,
De câmpuri de trifoi în floare,
De vânt nebun și treaz și viu,
Ce zboară peste lanuri de cicoare.

Mi-e dor de tine și de mine parcă...
În primăvară totul e confuz;
Am nesperate, multe căi de-ales
Sub soarele când clar și când difuz.

Mi-e dor de anii ce-au trecut în grabă,
De zilele în care aș fi murit pentru amor.
Ciudat: tot primăvara reușește
Să îmi strecoare dor de viitor!

Nu e nici alb, nici negru primăvara,
Ori poate eu... copilă nu mai sunt,
Căci vârsta nu-i doar claritate
În anii petrecuți pe-acest pământ.

Anii mă-nvață mai degrabă
Că nu-i nimic pe lume neschimbat,
Poate doar Luna peste ape
Și părul tău sub vântul cel turbat.

Vrăjit

Sub o rază de Soare, în tremur de Lună,
În deasa pădure, cu licurici pe o mână,
În picioarele goale pășește, plutește,
Cu o salbă de flori, o mândră zână

Cum nu mai e alta, aici ori aiurea,
Cum nici prin povești nu mai găsești,
Ea e-ntruparea femeii-minune,
Pe care te afli vrăjit s-o iubești.

E femeia cu suflet de copil și regină,
E femeia ce simte pe rând și pe toate,
E femeia stăpână peste a vieții-ți furtună,
E femeia ce-n palmă surâsu-ți adună.

Ea nu are nume, nici zi și nici vârstă,
Ea e în toate, respiră-n frunziș
Toamna târziu, când ceața se lasă,
În luna lui mai, prin parc și prin casă.

Ea este veșnicia cuprinsă cu mâna,
Ea este clipa prinsă în laț,
Ca într-un joc de copile zglobii,
Învârtindu-se-n loc, peste toate cât știi.

Să mori de ochi albaștri

Sub ochii tăi albaștri
De am să cad, să mor,
Să nu mă plângă nimeni!
M-am stins pentru amor.
Și dacă tot murim
În astă lume crudă,
Să nu mor din iubire
Mi-ar fi atât de ciudă...
Îți spun acum, pe loc,
Că ochii tăi albaștri
Deja, pân' la soroc,
M-au dus printre sihaștri.
M-au depărtat de lume,
De toate ale sale,
M-au plămădit anume
Să plac domniei tale.
Sau cam așa visez,
În noapte, pe furtună,
Când fulgerele-mi fac,
Albastră, o cunună.
Mă cred nebun cu toții
Și poate au dreptate,
Dar eu în preajma morții
Te simt atât de-aproape!

Și-alerg spre norii negri
Ce stau să se adune,
Anume pentru noi...
În cer să ne cunune.
Să mori de ochi albaștri
Nu-i nou deloc sub Soare,
Dar crede-mă că doare
Mai dulce ca o floare!

Chipul tău

Chipul tău din alte vremuri
Scai se ține de-al meu gând,
Și cu mâna tremurând
Număr câmpuri de cicoare
Rând pe rând, rând pe rând...

Chipul tău de azi, în vis
Îmi răsare ca năluca
Și mă-mbie spre abis,
Un abis numai al meu:
Imposibil, greu.

Chipul tău din viitor,
Dureros de viu și crunt,
Știe a privi cu dor;
Nu mai știi ce e aieva,
În neștire cad și mor
Pe petale de cicoare,
În al nostr' pridvor.

Licoarea din iarbă

Am găsit întâmplător,
Pitulit în iarbă deasă,
Un pahar cu o licoare
Cel puțin cam dubioasă...

Am gustat întâi cu teamă,
Și apoi mai cu pornire,
Îmbătută de mireasmă
Și uimită de iubire...

Un amor fără de capăt
M-a cuprins apoi în grabă,
Și un dor fără de margini
Pentru soarele din nalbă.

Ți-am zărit și ție chipul
Luminos și înflorit,
Tot în soarele cel roșu,
Printre ierburi răsărit.

Îmi jurai iubire mare,
Îmi zâmbeai ca un ștrengar,
Și-am căzut într-o uitare,
Adormită, sub arțar.

Peste ani, ca în poveste,
C-un sărut m-ai deșteptat,
Din licoarea buclucașă
Știu acum că tu mi-ai dat!

Tu, năvalnic dor al meu,
Cu ochi verzi și cârlionți,
Nu mai inventa povești...
Te iubesc: așa e-n sorti!

Povestea noastră

Toate spun povestea noastră:
Ramul, râul, trandafirul...
Iar atunci când ești departe
Mi-o șoptește, lin, zefirul.

Îți văd chipul în văzduh,
Zugrăvit de aburi, ploi,
Și ți-l văd în iarba deasă –
Chiar și ea ține cu noi!

Toamna te ghicesc în frunze,
Pașii tăi îi recunosc,
Știu că tu vii către mine
Cu ce-a fi, cu tot ce-a fost.

Timpul se adună-n azi,
Se adună-n noi, în tine,
Până când, din palma ta,
Răsar roiuri de albine.

Zburătoare mici și multe,
Fiecare-n misiune,
Ne cresc faguri dimprejur,
Să ne apere de lume.